

عنوان مقاله:

بررسی آسایش حرارتی در خانه های سنتی نمونه موردی: خانه امیربهدار تهران

محل انتشار:

کنفرانس ملی پژوهش های بنیادی در عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

هدیه آذرافروز - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد دماوند

افشین قربانی پارام - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد دماوند

خلاصه مقاله:

امروزه با افزایش توجهات جهانی به کاهش فشار محیط مصنوع بر محیط طبیعی و استفاده از روش های طراحی غیرفعال در تامین نیاز سرمایش و گرمایش ساختمان در جهت کاهش مصرف انرژی، توجه به الگوهای طراحی بومی کشورمان ضروری می نماید. شناخت این الگوها در ایجاد زمینه ی احیای مجدد آنها در ساخت و سازه ای نوین در شهرهای کشور راهکاری موثر در نیل به اهداف توسعه ی پایدار خواهد بود. تناسبات حیاط مرکزی نقش عمده ای در تعیین میزان انرژی تابشی جذب شده در سطوح مختلف حیاط و ایجاد شرایط آسایش حرارتی برای ساکنین ایفا می کند. شناخت الگوی بهینه ی حیاط مرکزی در مناطق مختلف کشور نیازمند انجام مطالعات دقیق در میزان سایه اندازی الگوهای مختلف حیاط با تناسبات گوناگون است. برای نیل به این هدف در این پژوهش سعی شده است میزان سایه ی دریافتی سطوح مختلف حیاط با توجه به جهت گیری مناسب ساختمان مورد ارزیابی قرارگیرد. هدف از این پژوهش ارزیابی حیاط مرکزی یک نمونه موردی در تهران با تکیه بر میزان دریافت تابش خورشیدی و تاثیر سایه بر میزان تابش است. در این راستا پژوهش پیش رو به بررسی تاثیر جهت گیری خانه ی امیربهدار در تهران از جهت میزان دریافت انرژی خورشیدی و تاثیر طول و عرض و ارتفاع بر روی میزان سایه و دریافت تابش می پردازد. نتیجه ی حاصل از تحلیل های بدست آمده از مدل سازی در نرم افزارهای شبیه سازی نشان می دهد که ابعاد حیاط مرکزی دارای نسبت مناسب 1.24 است و جهت بهینه ی چرخش ساختمان به سمت 25 درجه جنوب شرقی و غربی می باشد. به طور کلی با در نظر گرفتن مجموع شرایط، الگوی حیاط مرکزی مانند، عملکرد بهتری در تعدیل شرایط سخت اقلیم داشته که این نشان دهنده ی تناسب بهتر بین اجزای مختلف تشکیل دهنده ی خانه است.

کلمات کلیدی:

حیاط مرکزی، آسایش حرارتی، تحلیل سایه، تابش خورشید، تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/728294>

